Pregaria.cat

Entrada

Des del darrer banc de l'aula

Feia ja una hora llarga que durava el diàleg entre els dos doctors. Alumnes i professors estaven pendents de la discussió que per moments es feia francament apassionant. El doctor en filosofia, que seia a la dreta tenia un llenguatge clar, racional, lògic i a voltes contundent. El doctor en teologia que seia a l'esquerra parlava amb una emoció continguda, escoltava, prenia alguna nota i li brillaven els ulls cada cop que pronunciava el nom de Jesús.

Des del darrer banc de l'aula Simó escoltava apassionadament aquella allau de frases, de cites i de silencis. La filosofia havia intentat demostrar l'existència d'un Déu infinit, absolut, motor definitiu de tot moviment, causa primera de tota realitat constatable, i que com hipòtesi explicava el per què de l'existència i com a tesi era l'explicació única de que tot ésser hagi passat de possible a real. Els més entesos de la sala entenien que era un alumne avantatjat del gran mestre grec Aristòtil.

La teologia partia de la creu i de la resurrecció de Jesús. Es fonamentava en els evangelis i en la tradició de la fe de l'Església. Des d'aquesta base el doctor parlava d'un Déu Amor, fins als límits mateixos de la donació, que en Jesús va viure durant 33 anys i necessariament va culminar en la seva mort perquè s'havia presentat com a Diví i havia promogut un canvi radical de viure, posant en el centre els pobres, els famolencs, els oprimits i els que patien tota mena d'opressió. Un Déu que sagna, que plora, que mort fent seu el dolor, la por i la desesperació de totes les víctimes de la terra. Un Amor que ressuscita i obre el camí vers la Vida.

Els dos doctors al final es van donar la mà i van intercanviar algunes paraules amables que es van mig escoltar en els micròfons oberts, però que no es podien seguir pel soroll ambiental i els comentaris de l'aula.

De tornada cap a casa el Simó es va fer una pregunta: puc dirigir-me al Déu de la filosofia? No, si us plau. Puc dirigir-me al Déu de la teologia? Sí, em fa falta, el necessito. La humanitat el necessita, és urgent. No va quedar tranquil del tot, fins que li va venir, ja estant en el metro una llum. Potser si que Déu tingui una identitat semblant, almenys en part, al que deia el doctor en filosofia... ves a saber!!.. però el que és important en el que ha dit el de la teologia és el que Jesucrist ha fet i ha viscut. Com em passa a mi, soc memòria, enteniment i voluntat, més o menys d'acord, però què faig, sobretot que faig pels altres?. Déu és Amor....

Jesús Renau sj